

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.III.37.963/2016/8.

A tanács tagjai:. Kovács András a tanács elnöke
. Fekete Ildikó előadó bíró
. Kovács Ákos bíró

A felperes: felperes neve
()

Képviselője:. Szentkirályi-Holota Szabolcs ügyvéd
()

Az alperes: alperes neve
(alperes címe)

Képviselője: jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott
közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:
Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
4.K.31.758/2016/4.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.31.758/2016/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A állampolgárságú felperes 2015. szeptember 10. napján tartózkodási engedély belföldi kérelmezésére irányuló méltányossági kérelmet, illetve ezzel egyidejűleg egyéb célú tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet terjesztett elő a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Budapesti és Pest Megyei Igazgatóságánál, mint elsőfokú hatóságnál. A kérelmében arra hivatkozott, hogy Magyarországon hosszabb ideig szeretne tartózkodni, az országot megismerni. Az elsőfokú hatóság a 2015. szeptember 16. napján kelt 106-1-84186/1/2015-T. számú határozatával a tartózkodási engedély iránti kérelem Magyarországon történő előterjesztéséhez szükséges méltányossági kérelmet elutasította. Döntését azzal indokolta, hogy a felperes a kérelmében nem igazolt olyan - a beutazását követően váratlanul felmerült - kivételes méltánylást érdemlő körülményt, amely megakadályozná őt abban, hogy kiutazzon és a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harm.tv.) végrehajtásáról szóló 114/2007.(V.24.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 47.§ (1) bekezdésében foglaltakat figyelembe véve - az állandó vagy szokásos tartózkodási helyen, illetve állampolgársága szerinti országban működő konzuli tisztviselőnél, vagy tartózkodási engedély iránti kérelem átvételére felhatalmazott egyéb helyen nyújtsa be a tartózkodási engedély és a tartózkodási engedély átvételére jogosító vízum iránti kérelmét. A döntés jogalapjaként a Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontjára, és (4a) bekezdésére hivatkozott. A felperes fellebbezett a határozat ellen, amelynek elbírálása során az alperes a 2015. október 26. napján kelt 106-T-66674/2/2015. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A kereset és ellenkérelem

- [2] A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát, hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint iratokkal igazolta, hogy vonatkozásában fennállnak a tartózkodási engedély belföldi kérelmezésének feltételei. Igazolta a tartózkodási célját, magyarországi megélhetését, egészségbiztosítási szolgáltatásokra való jogosultságát, lakhatását. Vitatta azon alperesi érvelést, miszerint a 21 napos ügyintézési határidőre figyelemmel a kiutazás nem eredményez hosszadalmas ügyintéризést, valamint nem jár helyrehozhatatlan következményekkel. Álláspontja szerint az alperes általi értelmezés ellentétes a közigazgatási alapelvekkel, nevezetesen az egyszerűség, költségtakarékosság, hatékonyság alapelveivel. A határozat alapjául fekvő tényállás méltányos megállapítása, illetve az ott megjelölt, felsorolt indokok objektív okszerű mérlegelése lett volna az alperes kötelezettsége, ezt azonban jogszabálysértően elmulasztotta, így az ügy érdemére kihatóan megsértette a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a

továbbiakban: Ket.) 1.§ (1) bekezdésében, 2.§ (1) bekezdésében, 7.§-ában, 50.§ (1) -(6) bekezdéseiben és a Harm.tv. 13.§ (1) bekezdésében foglaltakat.

- [3] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

A bíróság ítélete

- [4] A bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy helytállóan utasította el az alperes a felperes méltányossági kérelmét. Hivatkozott a bíróság a Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontjában foglaltakra. Álláspontja szerint e jogszabályhely világos rendelkezése alapján a méltányosság csak valóban méltányolható kivételes körülmények igazolása esetén alkalmazandó. A jogalkotó nem adott taxatív felsorolást, hogy mit tekint ilyen körülménynek, de a kiválasztott példák egyértelművé teszik, hogy valamely többlet-indokra kell hivatkozni, a felperes pedig ilyenre nem hivatkozott, nem igazolt. Az ország megismerésére vonatkozó szándék a méltányosság gyakorlását nem indokolja tekintve, hogy ezek általános körülmények, amelyeket a jogalkotó már ésszerűen értékelt és súlytalannak ítélte e jogszabály megalkotásakor, így a főszabály alkalmazására vonatkozó előírást üresítené ki ezek automatikus elfogadása.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [5] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Másodlagosan a hatályon kívül helyezés mellett kérte a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban Pp.) 339.§ (1) bekezdése és 339/A.§ rendelkezéseire figyelemmel jogszabálysértő. Kifejtette, hogy a felperes esetleges külföldön történő tartózkodási engedély iránti kérelmezése esetén is ugyanazon az alperes által már ismert dokumentumokat, iratokat nyújtana be magyarországi tartózkodásának igazolására, melyek már a hatóság rendelkezésére állnak, a hatóság előtt ismertek. Jelen esetben a tartózkodási engedély külföldön történő kérelmezésére irányuló eljárásban a kérelmezés helyétől eltekintve semmilyen novum, új körülmény, tény nem jelenne meg. A felperes általi tartózkodási engedély külföldön történő kérelmezése csupán indokolatlan terhet, költséget jelentene mind az alperes, mind a felperes vonatkozásában. Ez pedig ellentétes olyan általános közigazgatási alapelvekkel, mint egyszerűség, költségtakarékosság, hatékonyság. Erre vonatkozóan a közigazgatási szakirodalmat idézte. Álláspontja szerint a tényállás objektív, okszerű mérlegelése nem támasztja alá a kereset elutasítását.

- [6] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [7] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [8] A Kúria álláspontja szerint a bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.
- [9] Kiemeli a Kúria, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Pp. 270.§ (2) bekezdése és 272.§ (2) bekezdése értelmében kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275.§ (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.
- [10] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a Pp. eljárási rendelkezéseinek a bíróság minden tekintetben eleget tett, teljeskörűen vizsgálta a keresetben foglaltakat, részletesen értékelte és mérlegelte a közigazgatási eljárás során beszerzett, rendelkezésre állt bizonyítékokat és a felperesnek kérelme alátámasztására felhozott érveit. Minderre vonatkozóan a jogerős ítélet indokolása részletes okfejtést tartalmaz, azok megismétlését a Kúria - teljeskörű helytálóságukra tekintettel - szükségtelennek tartja.
- [11] Kiemeli a Kúria, hogy az alperes döntését a Vhr. 47.§ (4) bekezdésére alapította, így az annak való megfelelés vizsgálata volt a közigazgatási perben a bíróság feladata. A perben felülvizsgált közigazgatási eljárás tárgya kizárólag az volt, hogy a felperes kínai állampolgárként a tartózkodási engedély iránti kérelmet Magyarország területén előterjesztheti-e. Erre a Vhr. 47.§ (4) bekezdés a) pontja értelmében kizárólag kivételes méltánylást érdemlő körülmény igazoltsága esetén van jogszabályi lehetőség. E körben vizsgálódott az alperesi hatóság és hozott elutasító döntést a felperes kérelme tárgyában.
- [12] A felperes felülvizsgálati kérelembeli érvelésére tekintettel rámutat arra a Kúria, hogy a Vhr. 47.§ (1) bekezdésébe rögzített fő szabály szerint a tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet - a (2), (4), (5a) bekezdésben foglalt kivétellel - annál a konzuli tisztviselőnél, vagy tartózkodási engedély iránti kérelem átvételére felhatalmazott egyéb helyen kell benyújtani, amely a kérelmező állandó vagy szokásos tartózkodási helye, illetve állampolgársága szerint országban működik.
- [13] A jogszabály kivételesen ad arra lehetőséget, hogy a tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet Magyarországon is elő lehessen terjeszteni, e tekintetben külön kell az idegenrendészeti hatóságnak döntést hoznia, ezért teljes mértékben megalapozatlan az a felperesi érvelés, hogy a jogszabály által főszabályként meghatározott helyen történő kérelmezés új körülményt, novumot nem jelentene. Ennek az ügy megítélése szempontjából semmiféle

jelentősége nem volt.

- [14] A kivételes méltánylást alátámasztó körülmény fennállta tekintetében a bizonyítás a felperest terhelte, úgy a közigazgatási eljárás, mint a közigazgatási per során a Pp. 324.§ folytán alkalmazandó Pp. 164.§ értelmében. Megalapozottan jutott azon következtetésre a bíróság, hogy e bizonyítási kötelezettségének a felperes nem tett eleget.
- [15] Kiemeli a Kúria, hogy a Vhr. a fent ismertetett főszabálytól eltérően kiegészítő jelleggel rendelkezik a magyarországi kérelmezés eseteiről, melyek mindegyikéhez valamely méltányolható indok vagy jelentős nemzeti érdek szükséges. A belföldi kérelmezéshez a jogszabály - a fentiekén túlmenően - kivételes méltánylást érdemlő körülmény meglétét kívánja meg, különösen nevesítve a családegyesítést, illetve a gyógykezelést, mint az ebből a szempontból releváns körülményeket.
- [16] A felperes a közigazgatási eljárás során és a perben is hosszabb idejű Magyarországon tartózkodási célként az ország megismerésének szándékára hivatkozott és arra, hogy az itt tartózkodás engedélyezésének feltételei esetében fennállnak. Az eljárás azonban - ezen szakaszában - még nem a tartózkodás engedélyezése, hanem a tartózkodási engedély iránti kérelem előterjesztése - belföldi előterjeszthetősége - tárgyában folyt. A Vhr. 47.§ (4) bekezdésében a tartózkodási célok nem teljeskörű felsorolása a jogalkotó abbeli szándékát hivatott kifejezni, hogy a tartózkodás céljának alátámasztásán túl - amelynek igazolása a Harm.tv. 13.§ (1) bekezdés d) pontja szerint a tartózkodási engedély kiadásának minimum feltétele - valamennyi esetben a kivételes méltánylást érdemlő körülmény valószínűsítése és e körülmény fennállásának a hatóság részéről történő megállapítása szükséges. Ebből egyértelműen levezethető a tartózkodási cél és a kivételes méltánylást érdemlő körülmény eltérő fogalmakként való használatára irányuló jogalkotói szándék. A felperes által hivatkozott tartózkodási cél igazolása önmagában nem kivételes méltánylást érdemlő körülmény, hanem a törvény által megkívánt tartózkodási engedélyezéshez szükséges minimum feltételek egyikének való megfelelés.
- [17] Rámutat arra a Kúria, hogy a Harm.tv. hatálya alá tartozó külföldi állampolgár nem kíván a tartózkodási engedély kérelmezése okán Magyarországról kiutazni, az sem olyan méltányolható körülmény, amely a belföldi kérelmezést a jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően indokolná.
- [18] Kiemeli a Kúria, hogy a jogszabályban rögzített mérlegelési jogkörre tekintettel a bíróság a határozat felülvizsgálatát a Pp. 339/B.§ -ának iránymutatása szerint végezte el. E törvényi rendelkezés szerint a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége

kitűnik.

- [19] A Kúria egyetértett a bíróságnak az e körben kialakított, részletesen megindokolt jogi álláspontjával.
- [20] A felperes által hivatkozott közigazgatási alapelvek perbeli ügyben való alkalmazhatósága egyrészt azért volt kizárt, mert azok a hatósági működésre vonatkoznak, másrészt pedig a felperes kérelmének elbírálása során a konkrét jogszabályi rendelkezésnek való megfelelést kellett az alperesi határozat vonatkozásában vizsgálni.
- [21] Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [22] A felperes felülvizsgálati kérelmében kérte a felülvizsgálati kérelem tárgyaláson történő elbírálását.
- [23] A felülvizsgálati eljárásban felmerült alperesi perköltség megfizetésére a Kúria a felperest a Pp. 270.§ (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdés szerint kötelezte.
- [24] A tárgyi illeték feljegyzés jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése értelmében köteles, amelynek mértéke az Illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésének megfelelően alakult.

Budapest, 2017. június 20.

Dr. Kovács András sk. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó sk. előadó bíró,
Dr. Kovács Ákos sk. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő